

Libertățile proverbiale din regatul Ungaria s'au
mutat în împărăția visurilor!

Urzică Scandalografescu.

ANUNȚ.

Sub titlul

„Tertia, trăsături critice de pe viața Românilor transilvăneni“

— și drept completare a scrierilor mele „Reunirea“ și „Almanahul S. Nicolae“ —

va apărea la începutul lunii Octombrie a. c. un nou studiu de aceeași estensiune, circa 200 pag. 8° mare.

După esperințele făcute cu aceste cărți, cari s'au desfăcut, dar prețul lor a rămas prin busunarele unor conștiențioși (?) librari, prietini și colegi; — noaua scriere se va tipări **numai într'un tiragiu restrins** și se va trimite **numai abonenților**. În chipul acesta însă mi se face cu putință, ca se trimit această carte **francată** numai pe prețul jumătate, adică cu 2 coroane de exemplar, dând colectanților și dela 5 exemplare unul rabat.

Rog deci On. Public român, se aboneze la aceasta scriere prin asignarea prețului la adresa mea de mai jos.

Totodată — în urma unor svonuri împrăsciate cu rea credință — aflu de lipsă a constatată, că cărțile mele nu sunt nici **oprite**, nici **total epuizate**, mai am din fie-care câte 150 es. și astfel ori-cine le poate comanda direct la mine cu prețul scăzut la 2 cor.

Și fiindcă în anumite cercuri se manifestă și **oare-care timiditate** la procurarea acestor cărți, observ că, ele se pot comanda ușor pe o adresă fictivă **post-restante**.

Sibiiu, 15 Maiu 1904.

Prot. N. Maneguțiu.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima flecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe 1/2 an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe 1/2 an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petiț 12 fil. Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Citațiuni din autori celebrii.

Ceea-ce inimicul teu n'are se știe nu comunica nici unui amic!

Dr. Fleac.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Șaguna prin aceea a devenit mare, că greșelile lui au fost ale poporului seu, ear vîrțuțle ale sale proprii!

Toastul Calicului.

Dacă eu imi păstram nimica finței mele, și nu mă suiam atît de sus, nu cădeam atît de jos; și cum am ajuns eu în ochii contimporanilor la atîta decădînță insumi nu-mi pot da socoteala!

Ingânfata.

Rasa domnitoare din Ungaria, care cu atîta preferință ocrotește ovreismul, bucuraseva de soartea focului, care încălzește apa ca să-l stîngă!

Gyulai Sándor.

Of, cât de falsă, și cât de rătăcioasă e sēmēnța omenească!

Mangra et Diamandi.

În comisia administrativă a tipografii archidieceesane din strada Măcelarilor se observă și azi putrigaiul rămas dela Miron!

Avram Armean.

Dă inamicului tău flămând să mănânce și să bea, că-l hrănești cu cărbuni aprinși!

Dr. Nan.

Calicul în congregația comitatului Sibiu — o vorbire cânească.

Domnilor! Nu știu de unde a venit porunca, ca să ne facem un statut pentru câinii din comitatul nostru. Nici nu cred, că câinii din comitatul nostru au cerut, ca și afacerile lor în acest comitat să se reguleze prin un statut. BCU Cluj / Central University Library Cluj

Fapt e, că pentru câinii din comitatul nostru s'a făcut un statut, s'a tipărit — precum însuși statutul zice — în contul cânilor, și nouă ni s'a împus datorința să deliberăm azi asupra aceluia statut.

Domnilor! — Cetind eu statutul cânilor comitatensi am ajuns la convingerea, că-n țeara asta a libertăților proverbiale nici câinii nu mai pot trăi liberi. În mania epidemică ce dominează la noi de a regula tot ce există în comitat prin statute, ca mâne ne vom pomeni, că un oare-care legislator comitatens ne face un statut, prin care păduchii de părețe, și alți păduchi comitatensi, se supun oblegământului de a plăti dare, și proprăetarii lor se îndatorează ai ținea — ca și cum se propune pentru câni — legați în lanț.

Presupun domnilor, că toți ați cetit statutul cânilor din acest comitat. Ce impresiune a făcut cetirea statutului asupra dumniavoastră nu știu. Eu din parte-mi

ve asigur, ca asupra mea a făcut împresiunea confusiunii ridicate la a șeptea potință a necapacității legislative.

Din motivele aceste domnilor eu în princip nu primesc statutul cânilor comitatensi.

În detaiu nu-l primesc pentru-că e codificat de legislatori, cărora le e frică de câni, și cred, că câinii dela sate, din păduri, și dela colibi singuratică de pe câmpuri, n'au altă chiemare decât să latre la lună, și că asta o pot face și dacă permanent îi ții legați în lanț.

Domnilor! Mi-ar plăcea să ved pe legislatorii acestui statut ce ar face ei într'o colibă singuratică în pădure ori pe câmp, când lupi flămânzi le sar în curte, le mîncă oi, capre, porci, ear dacă de aceste nu află destule ca să se sature, le mîncă cănele legat în lanț? Și știți domnilor ce ar face? După-ce lupii sătui s'ar departa, ei ar cere alte ismene!

Eu pe legislatorii, cari la masa verde fac statute pentru câinii turmelor de oi dela munte, mai nainte i-aș oblega să facă cel puțin trei ani serviții de cioban, ca să se convingă câți câni se recer la o turmă de 500 oi păzite în munte, ca se o poată opăra de lupi și urși, și câți pași este iertat unui căne ciobănesc dela munte a se depărta fără pedeapsa provăzută în acest statut de turmă?

Domnilor! Mie mi-a povestit un cioban de munte, că venind într'o zi seara cu turma la stână, un căne din cei mai buni îi lipsea. Trei zile cănele n'a venit la stână. A patra zi, păsând turma în depărtare de câțiva chilometrii de stână, a aflat cănele zăcând și păzînd o oae, care de boală nu se putea mișca din loc.

Trei zile, fără mîncare și fără beutură, cănele perdut nu s'a mișcat de lângă oaia bolnăvită. — Vreți dumnia-voastră domnilor să puneți dare p'un atare căne, care cu atâta credință flămînd și setos a păzit avutul stăpânso?

Statutul ce-l desbatem scutește de dare numai câinii, cari trag toba cea mare a bănzilor de muzică militară și câinii, cari în stațiunile de gendarmi fac studii pentru postul de detectiv, ori la altă facultate pentru postul de comisari de poliție. Merită domnilor numai acești câni scutirea de dare? Nu! Eu pretind scutirea de dare a cânilor dela sate, dela colibile din păduri ori câmpuri, dela stâni, și a cânilor de vânat.

Puneți domnilor dări câte ve plac pe câinii de lux din comitat. Oblegați de pe mine pe stăpânii atăror câni să poarte însuși botnița prescrisă prin acest statut, nu îngreunați însă pe țereni, pe oieri etc. cu dări pentru câinii, cari le păzesc averea.

Partea administrativă a statutului codificată după mustre din Germania, unde ciobanii păzesc în frac turmele de oi, e pur și simplu o confuziune birocratică, care prin dispozițiuni draconice intenționează sterpierea cânilor. Dacă și dumneavoastră urmăriți asemenea intențiuine, atunci eu ve dau sfatul: Învălușiți statutul întreg în mămăligă și-l dați cânilor din comitat să-l mănce, și eu ve asigur că toți turbă, și pe toți îi puteți trimite la institutul Pasteur din Budapesta.

Dacă domnilor dumneavoastră primiți acest statut, atunci în fie-care comună trebe să înstituiți un funcționar, care duce apă la câinii ținuți zi și noapte în lanț; un veterinar, care la anumite timpuri fie-cărui câne, ca se nu turbe, îi duce o cățea, ori în fie-care comună se înstitue un bordel pentru câni. Ve trebe în fie-care comună un perceptor de dare, un executor de dare, ș'un avocat, care face cânilor, cari nu se țin de statut, recourse etc.

Din motivele aceste domnilor eu propun: Trecerea la ordinea zilei preste acest statut, căci, dacă-l primiți, toți câinii din comitat, afară de porcii de câne, turbă!

Năsăudeneidă.*)

Precum țiganeasca gloată Hei, și ei prin Năsăud
 S'a fost dus, de mult, odată Doamne mult s'au mai
 La Pîrlit-Metropolit [scremut
 Se le dea popă sfințit; Parte-n hotel Rahova
 Precum ei, cu ciorobor Parte jos la Grivița
 Vreau popă din vița lor; Se scoată pe Ghețe afară
 Chiar așa — precum aud — Sê-l dee preste hotară,
 Se gată din Năsăud Dar nu pot, că el e unul,
 O deputație mare Dar nu-l prinde nici tunul
 Și vitează foarte tare Necum pistolul ori pușca
 Sê se ducă sus la Pește De-ai pușcă-n el chiar din
 Unde dreptul se-mpărțește, [Lușca!
 Și-n Peșta drept la Wlassici El e unul, ei sunt mulți
 Ori la — George Alixici, — Și-s împrăsciați prin munți
 Se ceară un director Și doi cu doi când convin
 Se fie din vița lor, E gălăgia deplin
 Din viță grănițerească Ear el rîde-n pumni și tace
 Cât lumea sê se crucească Și ei, zeu, nu au ce-i face.
 De un așa director Cercaut'au de multe ori
 După care duc mult dor! De au ales directori
 Și cum nu ar avea dor Oameni învățați și culți
 După așa director Tot copii din ai lor munți
 Că de când nenea Ciocan Dar ministrul dela Pește
 Este deputat pestan Tace și nu-i întărește,
 Nu mai au un director Făr' lasă pe nenea Ghețe
 Leit-sleit de al lor, Igzițir se mi-i învețe.
 Ci mânc mere pădurețe Din aceasta pricină
 Și-i poartă de nas chir Ghețe Nu știu-n care săptămână
 Care-i urmaș de lîncer Adunare au făcut
 Nu de viteaz grănițer! În vestitul Năsăud

*) Întârziată, nu însă învechită.

Și acolo-au hotărît
 Să trimită negreșit
 Aleasă deputație
 Colo sus la-mpărăție
 Se vorbească cu Wlassici
 Ca se trimeată aici
 Un astfel de director
 Care e din neamul lor.
 În asta deputație
 Precum în gazete scrie
 Sunt aleși cei mai frunțași
 Grănițeri cu pătrânțaș:
Deac cel lung de doi
 [metri
 Care are mulți cumetri,
Monda prota din Bârgău
Issip, fost solgăbirău,
Slăvoaca din Ilva-mare
 Și *Dan*, rara arătare,
 Care-ți cântă tot amarul
 Și pe Barbul lăutarul;
Lazar Avram cel bogat
 Și *Dologa* mic de stat
 Dar al dracului de sfat;
 Apoi dintre advocați
 Grănițeri adevărați
 Patru merg ca deputați:
Dr. Ciuta sprintenul
 Cu *Pahone* voinicul
 Cu *Pop Simon* roșcovanul
 Cu *Onișor*, care a lene
 Poartă șinor pe ismene.*)

Poate-o mai fi unul doi
 Ce-or merge mai înapoi
 Ca nul după oi.
 Eștia toți vor cuvânta
 Cu Wlassici — măria sa
 Conduși de nenea Ciocan
 După un chibsuit plan:
Deac cel lung va începe
 Despre cai și despre iepe
 A spune ministrului;
Monda îi va urma lui
 Și tușind odată-n palmă
 Va pune pe Wlassici pe
 [gânduri
 Când i-a vorbi despre
 [scânduri;
Issip i-a spune nemțește
 C'a mai fost la Budapește
 Odată la panoramă
 Și-a fost fain abunăseamă.
Slăvoaca tușind din rînză
 Î-i va vorbi despre brânză,
Dan va spune lui Wlassici
 Leacuri bune la mătrici
Lazar dela Maiarul
 I-va descrie fercelul,
Dologa din Borgo-Tiha
 Lui Wlassici va arăta
 Că e leac în adevăr
 Pentru cei ce pierd din pěr;
Dr. Ciuta i-va descrie
 Cu mare filosofie

*) *Dr. Onișor* e din Zagra, ear la zăgreni le zic „zamă ge cuce“ și că poartă „șinoare pe ismene“.

Timpul când era studinte Eară *Dr. Onișor*
 Și mânca cu Dan plăcinte; Fifig ca un domnișor
 Ear *Pahone* găfăind Despre cnezi va cuvânta
 V'aștepta să-i vină rënd Cu Wlassici — măria sa.
 Se vorbească cu ministru Ciocan vine mai în fine
 Despre șport, despre biciceu. Și spune că ar fi bine
Dr. Pop Simon apoi Se mai stee nenea Ghețe
 Despre vaci și despre boi Director la corobețe.
 Ce-s pe valea târgului (Responsul lui Wlassici în Nru
 Va spune ministrului; viitor.)

Ulpia și Felicia!

Ulpia: Ui tu la aceea că e numai cât un mușonoiu de furnici, cu pătrântașul din naștere-n spate, și ea are drăguț!

Felicia: De . . . așa-i moda!

Ulpia: Atunci tu, care atâta ții la modă, încă ai drăguț?

Felicia: Am zău eu!

Ulpia: Pe cine?

Felicia: P'un fătărău!

Ulpia: Cei aceea fătărău?

Felicia: Un drăguț platonice!

Ulpia: Eu n'am idee ce-i drăguț platonice!

Felicia: De, un prost, care șede lângă izvor, și moare de sete!

Ulpia: Atunci dă! dracului de prost!

Felicia: Ba mai bine-l dau directoarei noastre, că aceea când vorbește cu el, din departare de trei pași îi umple gura de apă!

Doamne, bine-i nimisteri!

Pe cine-o căzut sorocu
Ca se fie nimisteri,
P'ăla l'o bătut norocu,
Batel'ar ziua de eri,
Că e domn și poruncește
Ear prostimea împlinește.

Așa dete Dumnezeu
Că atare Berzeviczy
Se ajungă, mai știu eu
Cum și de ce, chiar aci
În țeara ast' cu cucute
Nimister de cel de culte!

Hm! . . . Dar lucru șod
[îmi pare
Se fi nimister de culte
Tu, care cât ești de mare,
Nu ești bun nici la răgute . . .
Dar bine o zis nu știu cine:
Sue-mă Doamne la tine
Apoi fie a mea rușine
De nu m'oi ști purta bine!

Așa domnul Berzeviczy
Nimister cum a ajuns
Porunci ca toți vlădicii
Să se ducă colo sus
La Peșta, maslu să-i facă,
Confusiunea să-i treacă,
Că domnu, cât e de sus,
Era binișor confus,
Nu știa cum să-și înceapă
Nimisteria ast sacă.

Venitau dară la maslu
Vlădici de cei calvinești,
Care după cum e satu,
Și-au venit catolicești,
Ba au fost și canonici,
La maslu la Berzeviczy
Că, ce vreți, e nimisteri
Batel'ar ziua de eri!

Ba și doi metropoliți
Spre acel scop erau veniți,
Unul tocmai din Sibii
Unde cucu cântă-ntâi,
Ear dela Blaj celalalt,
Unde-i piscul cel înalt,
De pe care odinioară
Cu cimpoie subțioară
Cânta Bărnuf, moș Bărnuf
La Românii, hei, cei mulți.

Vlădicii dac'au sosit
Toți s'au pus și i-au cetit
Și din bobi i-au pilduit
Ba un valach metropolit
S'o pus și l'o spovedit,
O pus pe el o spovadă
Ca un tuș de apă caldă.

Ear acest metropolit
N'a putut fi, negreșit,
Decât Mețian din Sibii
Unde cucu cântă-ntâi;
El spovedi pe nimistru
Și pe cei de lângă dînsu.

Dintr'aceea a prins curagiu
Metropolitul din Blaj
Și el le-a cetit opustul
De tremura pe ministru
Frigurile prin tot trupul,
Era negru cum e lutul.

Când gândeai că-i pe scăpate
Neamurile dela spate
Îl nebuneau ca din carte
Păn' începu a aiura
Cât, sermanul, chiar uita
Meșteșugul de a scria.

Dar atunci în minte-i vine
Că nimistru-i dumnialui,
Deci toate vor merge bine
Că doar sunt dascăli destui
Tocmai în Ungaria,
Din necaz de-l pot scăpa.

Deci domnul Berzeviczy
Scrie cărți în toate părți
Se vie de loc aci
Dascăli știutori de cărți
Să-l învețe buchile,
Să-i desnoade tainele.

La porunca lui cea mare
Mulți dascăli s'au adunat
Care de care mai tare
În arta de melițat;
Fost'au păn' la patruzeci
De a bucoavnei berbeci.

Și-n Peșta cum au ajuns
Eștia știu c'au vindecat
Pe ministrul cel pătruns
De boala de deochiat;
Azi e sprinten și ușor
Ministrul dascălilor.

Dar un leac din farmacie
A folosit dumnialor,
Ci ca dascăli de omenie
I-au descântat binișor
Și câte un sfat bun i-au dat
Până, eată-l vindecat!

Un dascăl cult, Kropacsy
Spuse lui Berzeviczy
Că de-i ministru de culte,
Și vrea rezultate multe,
Să pună pedepse aspre
Pe cei ce ar lua parte
La critici în gura mare
Ori prin foi și în ziare
Contra culturii maghiare
Și a ei înaintare.
Altul, Gööz din Budapeșta,
Ministrului sfat îi da
Înstrucția s'o desăgească
Apoi el se stabilească
În ce limbă se propună
Ca se fie treabă bună.

Schön József cere curat
Ca la școalele din sat
Popi se nu catechizeze
Ci dascălii se-nstruieze

Pe prunci din religiune,
 Crezind că mare minune
 A spus cu cele vorbite.
 Oh! Noi știm de mai nainte
 Că și făr' de a fi oprîți
 Popii românești uniți *)
 Din diecesa Gherlii
 N'au catechisat dor trii
 Ceialalți, cu buni cu răi,
 Cu vameși cu farisei
 În veci n'au catechisat
 La școluța lor din sat
 Dar la școalele de stat
 Mers'au și-au catechisat
 Să s'arete că ei sunt
 Buni hazafi pe pămînt.

Apoi Ioachim Nisztor,
 Acel fercheș domnișor
 Avînd de bäsadă dor
 A spus și el o nimică
 Ca ministrul se nu zică
 Că Ioachim Nisztor e mut,
 Deci s'a-mflat și a scremut
 Și-nădușit a tușit
 Apoi astfel a grăit:
 Ministerul negreșit
 Se revadă cărțile
 Cu care națiile
 Își îndoapă școalele.
 Bun! Jupâne Ioachime,
 Ascultă acum de mine

Sfătuește pe ministru
 Să sufulce pardesiul,
 Pornească din sat în sat
 Să pună la revidat
 De manuale școlare
 Din școalele nemaghiare;
 Stee-n fiecare sat,
 Iscălească îndesat
 Bucoavne și bucfărele
 Computuri, istoricele,
 Gramatici, geografii
 Și alte năzdrevenii
 Ce-i porunca se propună .
 Dascălul, se meargă strună.
 Dar dacă Berzeviczy
 De iscălit s'ar speti,
 Vina noastră se nu fie,
 Asta poftim să se știe!
 Dar noi știm adevărat
 Că de a sta de revidat
 Toate cărțile din țeară
 Într'un an el o se piară
 Ca un vis, ca o părere
 Fără pic de mîngăiere
 Și-o se plîngă cu fior:
 Mare măgar fu Nisztor
 Ioachim, ce m'a-nvêțat
 Cărți se stau la revidat.

Apoi Sara din Brașov,
 Luminatul filosof

*) Doară numai nu credeți că popii cei neuniți sunt mai cu corne
 decât cei uniți; una li-i cununa! Culegătorul.

Și mai strașnic plan a dat
 Marelui bărbat de stat,
 Uite, el, ce a cuvântat:
 În oraș ori și la sat
 Unde e școală de stat
 Alta nimeni nu-i ertat
 Se ridice, se susțină,
 Că bună-i mândra lumină,
 Până este mai cu modru,
 Dar dacă-i cât frunza-n

[codru

Atunci ea pacoste este
 Căci pe bietul om orbește
 Cum putem vedea la Pește.
 În urmă cu mare patos
 Să ridică un sfătos
 Botezat, precum aud,
 Bedó dela Năsăud,
 El spune ministrului
 Că de ar fi după dumniului
 Dascăl, n'ar funcționa
 Cel ce n'ar documenta
 Că ști ferbelul de a rostu
 Mai bine ca Tatăl nostru,
 Căci, după a lui părere,
 Spiritul vremii o cere
 Să propunem ferbelul
 În loc de Tatăl nostru.

Berzeviczy asculta
 Apoi astfel cuvânta:
 Jupâni dascăl dela sate
 Și domnilor din cetate,
 Vă mulțămesc din inimă
 Pentru dragostea creștină
 Spre mine ce-ați arătat
 Că grozav m'ați învățat
 Și grozav m'ați luminat
 Cât de luminat ce sunt
 Mă clatin ca frunza-n rânt
 Luminav'or Dumnezeu
 Cât de luminat sunt eu!

Apoi nu-i dreaptă zicala:
 Pe cine o căzut sorocu
 Ca se fie minister,
 P'ala l'o bătut norocu
 Batel'ar ziua de eri,
 Că nimica nu-i lipsește,
 Face tot, ce el gândește,
 Și nimica isprăvește
 Mai ales dacă-i din Pește;
 Deci vivat Berzeviczy
 Patria spre-a ferici
 Și pe oamenii de aci!

Dr. Zeno.

Telegramă iubilară.*)

Vulcan, redactorul Familii

Nagyvárad.

Rar om ești!

Azi serbezi a douămiioptzecilea săptămână de miere cu frumoasa ta nevastă Beletristica, și încă tot ești amoretat!

În arta de a iubi ai ajuns supremul!

Meritul tău cel mai mare e însă, că ai învățat și pe alții să-ți iubească nevasta.

Trăiască Vulcanul spiritual al neamului românesc!

Calicul.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Un toast defectuos.

Frumos a povestit Iosif Roman în toastul său la iubileul Familii trecutul Bihorului.

Pe ce a trecut însă nici Ovreii din Oradea-mare nu dau nimica.

Toastantele a întrelăsat a arăta productul actual al unui trecut atât de frumos bihorean. Nu ne-a spus adecă câți popi vorbesc azi în Bihor, afară de biserică, românește, de care confesiune se țin, și are vorba românească alui Dr. Lauran mai mare valoare decât un petec din fundul pantalonilor unui corturar?

*) Reprodușă de „Familia“ cu greșeli esențiale.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Marcule, copil buzat,
Vai de mult nu ai jucat
Ori ți-a nins, ori ți-a
[plouat
Ori la Peșta ai fost la sfat
Și cu tauri te-ai luptat?
Stai tu Marcuțule aci
Colo-n circ nu lăcomi

Că în circ cine se-ndeașă
Cu capu-ntreg nu măi iasă.
Marcule, Măria ta,
Uite, nu te supăra
Că-ți zic tot Măria ta
Ca la domnii din Gherla,
Ca la domnii canonici
Numai sē-mi joci tu aici

Pe popa dela Vaca
 Știi tu pe Iosif Costea.
 Marcule, Măria ta,
 De nu cunoști pe Costea
 Du-te numai la Vaca
 Unde tu cred că-i vedea
 Un popă numai c'un ochiu,
 Vai, nu-i fie de deochiu,
 Cu barbă lungă și neagră
 Tu p'acela mi-l întreabă:
 Popă ești nene părinte
 Ori ești un țap fără minte?
 El atunci răspunde ți-a:
 „Popă sunt, Măria ta,
 De nu-s popă se fiu drac!“
 Tu mi-l ia pe după cap
 Și mi-l joacă împregiur
 Pe sub sită pe sub ciur
 Pân' va face zup pe spate,
 Atunci ține-te băiate!
 Mi-l ridică-ncetinel,
 Și mi-l joacă frumușel
 Și jucând tu îi descântă:
 Mă popă fără de smântă,
 Așa ții tu vorba dată,
 Bată-te crucea, te bată?
 Azi una făgăduiești,
 Măne alta împlinești
 Ș'apoi zici că popă ești!
 Azi promiți la protopopul
 Că-i votiza cu Păgânul
 Cu care ține norodul;
 Măne votisezi cu Țurcu
 Begseama, capu-ți, năucu,

Crede că Păgân și Turc
 E tot un drac hăbăuc;
 Părinte popă Costea
 Păgân și Turc nu-i una
 Cum nu-i popa din Vaca
 Tot el popă și-n Deva!
 Asta ți-o însamnă-n minte
 Pravoslavnice părinte
 De voești se mai ai vot,
 Dacă nu-i cădea din pod
 Și-i vedea că nu te-ncreastă
 Nimenea în lumea astă.

Apoi Mărcuț, of, of, of,
 Dute până la Iertof
 Colo-n Caraș-Severin
 Unde vinul cu pelin
 Nimenea nu-l toarnă-n gură
 Numai cu dreaptă măsură.
 Hop că-n Iertof vei afla
 Doi preuți de pânza ta
 Unu-i Teodor Panciovan
 Altu-i Cornel Panciovan,
 Cest din urmă-i capelan,
 Capelan cât un cârlan.
 Hop că voinicul cârlanul
 Îi est Cornel capelanul
 Lasă-n foc capelanie
 Și merge-n cancelărie,
 Și țiduli de vite serie,
 N'are grije de popie
 Ear bêtânul Panciovan
 E și mai mare cârlan
 Decât domnul capelan,

Că el își mută cuvântul
 După cum bate și vântul:
 Azi cu cinste și cu fală
 Casa cea națională
 O zidește, o clădește,
 Mâne tot el risipește
 Ceeace astăzi clădește.
 P'acești doi preoți cinstiți
 Grozav de blagosloviți
 Joacă-i o leacă Mărcuț
 Cum ai jucat pe cei mulți;
 Joacă-i și le chinește
 Precum se duculuește:
 Sfinți, părinți blagosloviți
 Lucrurile vă gătiți
 Și poporului vestiți:
 Reuniunea de cetire
 Cum și cea de glăsuire
 Să le strice că nu-s bune,
 Aduc numai vrajbă-n lume
 Eară voi vreme n'aveți
 P'acolo să ve țineți
 Fără mulțam, fără plată
 Fără de nici o resplată.

Apoi Mărcuț fără greș
 Vino la Caransebeș
 C'acolo un coconaș
 Comediantul Ionaș
 Care-nvață gimnastică
 Pe pedagogi fără frică
 Te așteaptă cu mult dor
 Ca p'un binefăcător.
 Să știi Mărcuț, ca Ionaș
 Te iubește pătimaș

Cât în marea lui iubire
 La pedagogi dă de știre
 Că eminenții va da
 Celora ce-or abona
 „Calicul“ lui chir Popa,
 Că-i place prea Calicu
 Dar mai mult Marcu voinicu.
 Dacă affi pe Ionaș,
 Zi-i: Cinstite coconaș,
 Foarte-ți mulțamesc de cinste
 Și de aducerea aminte;
 Dac'atâta mă iubești
 După cum îmi glăsuești
 Hai un bruderșaft se bem
 Și frați buni se rămânem
 De acum până-n vecie,
 Acum slavă Ionaș ție!

Ș'apoi hai, Marcule hai
 Pe al Ardealului plai
 Până colo la Brașov
 Unde este of of of
 Protopresviterul Voina
 Cu care mai poți juca.
 Și jucând cu Dlui
 Strigă, puiul ursului:
 Părinte sfinția ta
 Oare spune pravila
 Ca protopresviterii
 Se-njure ca cocișii
 Pe cantorii bisericii!
 Părinte sfinția ta
 Oare spune pravila
 Pe psalți a amenința

Că-i scoți cu șupas din sat	Ține-n frâu pe cei cu price,
Și se sbieri ca un turbat?	Pe cei ce-s groși la cerbice
Ori psalții poartă vina,	Și fac între norod price!
Prea cucernice Voina,	Gonește fariseii
Că din sfântul Nicolae	Amenință vameșii
Ți-au dat cu picioru-n	Dar la psalți dă bună pace,
[grindă?	Ce pot ei — tu nu poți
Las psalții se glăsuiască	[face!
Pe norod se veselească	

O epistolă.

Sibiiu, 28 Iunie 1895.

Amice!

Cetinduți epistola până la sfârșit am început să te compătinesc, deși știu, că din compătimire nime nu s'a îngrășat!

Proastă soarte/te-ar ajuns, dar mângăete, că nu stai singur pe lume!

Pe Adam l'au înceluit; pe Simson l'au pus în lanț; lui David i-au păpat sfințenia; pe înțeleptul Solomon l'au dus în balamuc; ție ți-au acățat de grumazi straița de cerșit — femeile!

Bărbatul, care prin legi și ordinațiuni casnice făcute și executate de el nu știe regula activitatea nevastei sale, acela face mai bine dacă — cum zic frații din România — rămâne „bicher“!

În starea ta actuală eu îți dau sfatul: Urmează pe Cato, și dă nevastei tale un „sictir“ cu picioru-n grindă, apoi treci la secta Esseilor, cari țin la credința, că femeie credincioasă nu există, și de aceea nu se însoară!

Voind însă după ce-i scăpa de dracul de nou a te însura, iați o femeie, despre care lumea nu vorbește nici rău nici bine, pentru-că acestea-s adevăratele femei!

Te salut

Calicul.

Prorocul Bileam despre întâmplările din luna lui Iulie.

1 Iulie.

Moriș Rac, negustor cu piei de iepure, maghiarizându-și numele în „*Rákóczy*“ se denumește inspector de școale!

2 Iulie.

Ziarul „Unirea“ din Blaj, nemulțămît cu vorbirea metropolitului Mihaly ținută în ancheta lui Berzeviczy, publică cartea lui Mâneguț „Reunirea“ din doscă-n doscă!

3 Iulie.

Un popă militar, cetind în operele lui „Zeume“ enunțiația: „*Lenea e prostia trupului, ear prostia, lenea spiritului!*“ se uită în oglindă și ajunge la cunoștința de sine!

4 Iulie.

Archivarului Câmpean, privind la unele acte din archiva consistorului din Strada Măcelarilor, cari ani de zile așteaptă după rezolvare, i-se face milă de ele și, ca se nu zacă mereu pe o parte, le întoarce pe cealaltă!

5 Iulie.

Poliția din Sibiiu prinde în Strada Măcelarilor p'un tribunist nou *treaz*, i-se pare însă *suspițios*, și-l închide!

6 Iulie.

Popa gr. cat. din Racovița interpelează în congregația comitatului Nagyszeben pe Sfântul Florian: Când se va asemna preoților gr. cat. de mult așteptata congruă?!

7 Iulie.

Molile din Galiția atacă fără milă bunăstarea aristocrației maghiare din Ungaria!

8 Iulie.

Licvidarea Concordii, societate comercială pe furtisaguri, se dechiară finită; acționarii se șterg cu acțiunile lor în valoare de 200 coroane pe . . . buze strigând: Să trăiască Cosma și celelalte necapacități din consiliul de administrațiune!

9 Iulie.

Poliția din Sibiiu prinde un hoț, dar nime nu-i crede!

10 Iulie.

Cosma intrând în „Clubul de Joi“, înființat în Sibiiu cu eschiderea uniților pentru cultivarea fleacurilor locale, președintele clubului „Ivan“ îl întâmpină cu-n: „Să trăiască“!

11 Iulie.

Cosma se căește, că n'a intrat în clubul condus d'un președinte atât de *lingușitor* în pașii racului!

12 Iulie.

Un asesor consistorial din Sibiiu — nu știu a câtea-oară — își schimbă față, fiind-că altce n'are se schimbe!

13 Iulie.

Mai multe fete, urmând sinodului din Blaj, își dechiară dorința de a se mărita în permanență!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

14 Iulie.

Un oare-cine vîzînd p'o sîlișteană în costumul, cum azi se poartă, pe stradele Sibiiului zice: Ce păcat, că Țiganii n'au museu, și atare costum nu se poate eterniza!

15 Iulie.

Destrăbălata societate română din Sibiiu începe o cură de zăr la stâna lui Cârțan din Oprea-Cârțișoara!

16 Iulie.

Unii membrii ai societății sibiene preferând cura cu struguri tescuiți, ori cel puțin cu prune ajunse la desvoltarea, în care știința le dă numirea „sligoviț“, se pun în grevă!

17 Iulie.

Protopopul Cîndea din Avrig trimite la expoziția din San-Louis p'un parochian d'ai săi, care n'a călcat porunca a șeptelea!

18 Iulie.

Ministrul instrucțiunii publice al Ungarii, Berzeviczy, convingându-se, că Ovreii cu cât vorbesc mai corect limba maghiară cu atât devin mai mari Ovrei, ear Maghiari nici-când nu vor deveni, își retrage proiectul său de lege privitor la distrucțiunea publică în școalele poporali!

19 Iulie.

Mangra abonează din cele 600 coroane, cu cari sinodul din Arad i-a mărit leafa, 37 exemplare din „Controlă“, un exemplar „Calicul“, ear restul îl dă episcopului Radu, ca să-și plătească abonamentul la „Telegraful Român“!

20 Iulie.

Un conte maghiar cu vederi limpezi exprimă memorabilele cuvinte: Eu p'un român încălțat cu opinci îl stimez mai mult decât pe toți ovreii îmbrăcați în costumul magnaților!

21 Iulie.

„Telegraful Român“ se miră, cum Maghiarii se încumet a cânta în Ungaria pe Schewisgasse Kossuthnóta!

22 Iulie.

Comitetul nostru național politic dechiară „Calicul“ de organ autorizat al său!

23 Iulie.

Mai mulți boeri încinși cu teiu din țeara lui Radu — Negru — Vodă cer liberarea protopopului Dan din temniță, ca să-l bată odată boerește, apoi n'au nimica contra, dacă de nou îl închid!

24 Iulie.

Opiniunea publică română ajunge la convingerea, că Cârțan cu mai multă sinceritate s'a jertfit pentru

națiunea sa decât mulți din vechii, și decât toți nouii tribunști!

25 Iulie.

O mare parte din cei prezenți la parastasul lui Bariț nu poate ierta lui Marienescu, că în cuvântarea sa festivă a întrelăsat a aminti prezența jupânesei Sift la parastas!

26 Iulie.

Se constată că-n Budapalestina, toți locuitorii, fie și ovrei din Galiția, au intrare la curte: Ori-care poate prânzi în hotelul „Regina Angliterei“!

27 Iulie.

Poliția din Sibiu înarmează păzitorii de noapte pentru siguranța publică contra deselor hoții locale cu sifoane din fabricile aliate de soda!

BCU Cluj / (28 Iulie) versity Library Cluj

Dr. Vlad și Dr. Muntean, în conformitate cu ultimul sinod din Blaj, își dechiara discordia personală în permanență!

29 Iulie.

Urșii de ghiața în Franz Josefsland joacă ciardaș!

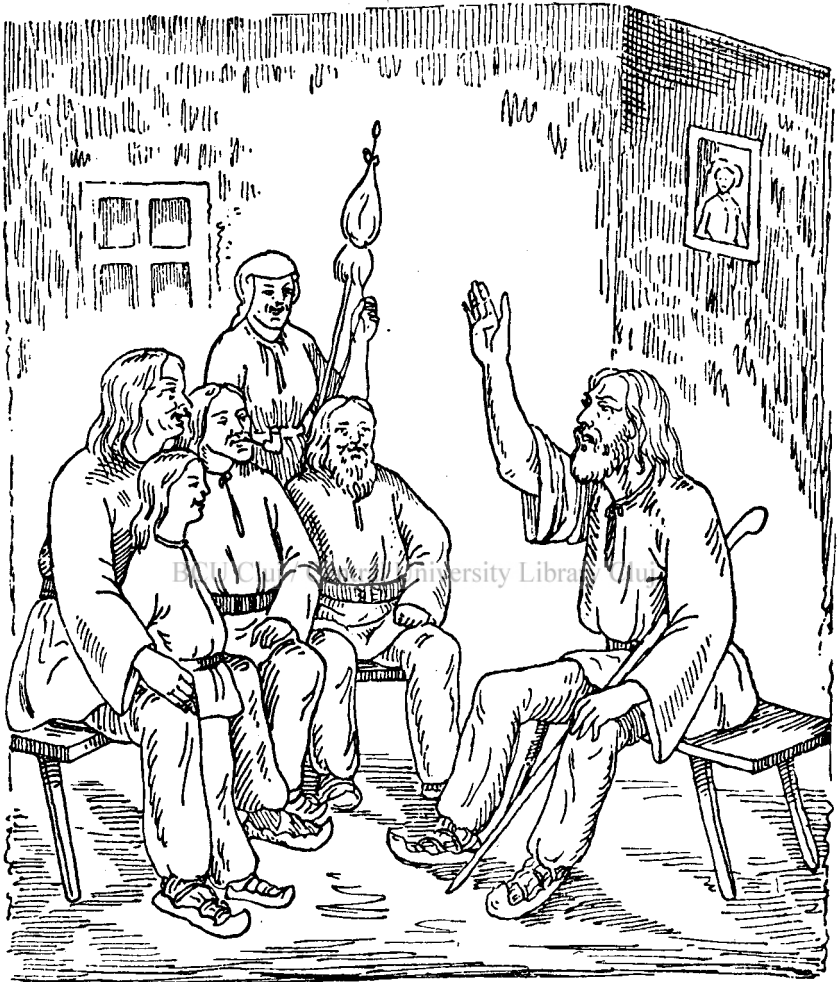
30 Iulie.

Gâștele din Germania cer emanciparea; cele din Austro-Ungaria, per maiora, se alătură la această cerere, își rezervă însă dreptul eschisiv la fabricatele de cauciuc ale fabricii Reithofer din Viena!

31 Iulie.

Un celibe ș'un căluger, debătând despre: „Iubirea creștinească“, venind la detaiu susțin în conglăsuire, că iubirea cătră deaproapele, dacă acesta e de genul feminin, e cea mai sublimă!

Stan Pătitul.

Înțelepți și circumspecți cum Sașii mai demult erau, și azi cred că sunt, au adus odinioară prin magistratul din Sas-Șebeș ori cel din Mercurea — asta n'o știu hotărît — o memorabile hotărîre criminală, despre care vreau să vă povestesc.

Sub regimul lui Racoța, de a cărui cenușă Ungurilor li s'a făcut dor, s'a întemplat de un hornar din Sas-

Șebeș ori din Mercurea a lovit p'un țeran cu scara-n cap, și l'a omorît.

În urmarea asta magistratul săsesc competent, înzestrat p'atunci cu așanumitul „ius gladii“, sau cu dreptul de a hotări asupra vieții și morții cetățenilor, s'a adunat la sfat, și cu unanimitate de voturi a dejudecat pe hornarul criminal la moarte silnică prin ștreang.

Opiniunea publică a aplaudat hotărîrea magistratuală.

În ziua următoare bulgărul, sau primarul orașului, a conchiemat de nou magistratul la sfat și, deschizînd ședința prin o cuvîntare motivată a zis: Domnilor! În ședința de ieri am hotărît spînzurarea hornarului, care a omorît pe țeran.

— Așa-i, i-a răspuns întreg magistratul!

— Fără îndoială așa e, dar acea hotărîre pripită nu-i dreaptă. Iată pentru ce nu-i dreaptă. — Noi în acest oraș un singur hornar avem, pe acela care a omorît pe țeran. Dacă noi pe acest unic hornar, ce avem îl spînzurăm, cine ne mai curăță nouă hoarnele? Nu s'ar putea oare întîmpla să ni se aprindă hoarnele și întreg orașul să ne ardă?

— Așa e!

— Din motivele aceste eu fac altă propunere: Să nu spînzurăm pe unicul hornar, care-l avem. Avem însă doi măcelari în oraș, și de doi n'avem lipsă oare n'ar fi mai înțelept să spînzurăm un măcelar?

— Ba da, au răspuns toți!

Așa, cu schimbarea hotărîrei de ieri, s'a adus o nouă sentință, ca în locul hornarului să se spînzure un măcelar.

Hotărîrea asta s'a și executat.

Fotografia.

- Tu, ieri ne-am fotografat!
- Ei, și cum a ieșit fotografia?
- Toate suntem deplin mulțămite, singur directoara a strâmbat din nas!
- Sigur fotograful nu o-a făcut așa de frumoasă, cum ea a dori se fie!

Pelikan's Schullergarten

în Ocna Sibiului (Vizakna)

Restaurant de primul rang

Sesonul

de la 15 Mai până la 15 Septembrie.

**Bucătărie escelentă, vinuri albe curate de
Transilvania, și roșii de Meneș.**

Prețuri moderate.

Servitiu strict solid.

D-lui G. în B.: D'aici, unde stau preste vară, nu-ți pot da deslușirea cerută. O vei primi dela administrație, căreia i-am trimis scrisoarea D-tale.

Corespondentului din S.: Lasă se vedem sfârșitul. Sum sigur că Cosma cu întreg consiliul de administrație, când vor ceti bilanțul licvidării, vor face un obraz confiscat.

Mai multor corespondenți: Dumniavoastră n'aveți răbdare, eu n'am spațiu.

Abonamentul la Calicul

e permanent deschis!

Prețul abonamentului stă tipărit pe fruntea Calicului!

Țin la principiul: Nu vă îmbulziți, că ve dau la toți!

Numeri de probă trimit numai celor ce plătesc 50 fileri!

Cu numeri compleți dela începutul anului pot servi, din trecutul mai îndepărtat însă nu!

Trimiteti abonamentul pe semestrul al doilea, ori refușați primirea numărului din Iulie!

Tertium non datur!

Administrația Calicului.